

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1To/5/2024
Identifikačné číslo spisu:	9522100365
Dátum vydania rozhodnutia:	15.10.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Bargel
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:9522100365.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Martina Bargela a sudcov JUDr. Patrika Príbelského, PhD. a JUDr. Emila Klemaníča na verejnom zasadnutí konanom 15. októbra 2025 v Bratislave, v trestnej veci obžalovanej Ing. S. G. a spol., pre prečin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona a iné, o odvolaní obžalovanej Ing. S.J. G. a obžalovanej právnickej osoby V. A., s. r. o., proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 9T/13/2022, z 28. novembra 2023

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej Ing. S. G. a odvolanie obžalovanej právnickej osoby V. A., s. r. o., zamietá.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica, sp. zn. 9T/13/2022, z 28. novembra 2023 bola obžalovaná Ing. S. G. uznaná za vinnú zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 a obžalovaná právnická osoba V. A., s. r. o., uznaná za vinnú zo spáchania prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020 v spojení s § 3 a § 6 ods. 2 Zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb č. 91/2016 Z. z. v znení účinnom do 31. decembra 2019 na tom skutkovom základe, že:

v bode 1) obžalovaná Ing. S. G.

Ing. S. G. v presne nezistenom čase po 29.10.2018, na presne nezistenom mieste, v súvislosti so žiadosťou V. A., s. r. o., so sídlom E. B. XXXX, XXX XX B., IČO: XX XXX XXX (ďalej len 'V. A., s. r. o.'), ako generálneho partnera projektu - koordinátora projektu, o poskytnutie nenávratného finančného príspevku (ďalej v texte len 'NFP') v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2014 - 2020, kód projektu 164TT320003, číslo výzvy 32/PRV/2018, s celkovou výškou NFP 2.082.677,29 Eur, prisľúbila C. T. (ktorý je za tento skutok trestne stíhaný vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-402/NKABA3-2020) finančné prostriedky vo výške 50.000 Eur za to, ak svojím vplyvom na doposiaľ nezistených zamestnancov Pôdohospodárskej platobnej agentúry, so sídlom Hraničná 12, 815 26 Bratislava (ďalej len

PPA) zabezpečí schválenie žiadosti o NFP, na základe čoho oslovila O. T., manžela Mgr. R. T., konateľky spoločnosti J. K., s. r. o., so sídlom Y. XX/XX, XXX XX E., IČO: XX XXX XXX (ďalej len 'J. K., s. r. o.'), ktorá v danej žiadosti vystupovala ako partner projektu č. 2 (o vine obvinených O. T. a obvinenej právnickej osoby J. K., s. r. o. bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom vydaným Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica dňa 31.05.2023 v konaní pod sp. zn. 9T/13/2022), aby na tento účel zabezpečil časť finančných prostriedkov vo výške 15.000 Eur, ktorý s tým súhlasil, pričom Ing. S. G. následne dňa 05.08.2019 v čase o 08:12 h a opätovne v čase o 16:28 h telefonicky kontaktovala O. T., aby jej odovzdal uvedené finančné prostriedky, pričom dňa 06.08.2019 v čase o 14:02 h telefonicky kontaktovala Mgr. R. T. /trestné stíhanie ktorej bolo uznesením č. k. VII/2 Gv 62/20/1000-10 z 20.05.2020 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené/, ktorá na základe pokynu O. T. finančné prostriedky v sume 15.000 Eur následne v popoludňajších hodinách v obci Vrakúň odovzdala Ing. S. G., ktorá toho istého dňa v popoludňajších hodinách v hoteli Holiday Inn v Bratislave na osobnom stretnutí odovzdala C. T. finančné prostriedky v celkovej výške 50.000 Eur za vybavenie schválenia predmetnej žiadosti o NFP na PPA, pričom následne zo strany PPA bolo vydané rozhodnutie o schválení žiadosti o NFP a dňa 21.11.2019 bola zo strany PPA podpísaná zmluva o poskytnutí NFP č. 164TT320003 v maximálnej sume 2.082.677,29 Eur,

v bode 2) obžalovaná právnická osoba V. A., s. r. o.

v presne nezistenom čase po 29.10.2018, na presne nezistenom mieste, spoločnosť V. A., s. r. o., v mene ktorej koná Ing. S. G. ako konateľka, v súvislosti so žiadosťou o poskytnutie NFP), v rámci Programu rozvoja vidieka SR 2014 - 2020, kód projektu 164TT320003, číslo výzvy 32/PRV/2018, s celkovou výškou NFI) 2.082.677,29 Eur, v ktorom vystupovala ako generálny partner projektu - koordinátor projektu, prisľúbila C. T. (ktorý je za tento skutok trestne stíhaný vo veci vedenej pod ČVS: PPZ-402/NKABA-3-2020) finančné prostriedky vo výške 50.000 Eur za to, ak svojím vplyvom na doposiaľ nezistených zamestnancov PPA zabezpečí schválenie žiadosti o NFP), na základe čoho oslovila O. T., manžela Mgr. R. T., konateľky spoločnosti J. K., s. r. o., ktorá v danej žiadosti vystupovala ako partner projektu č. 2, (o vine obvinených O. T. a obvinenej právnickej osoby J. K., s. r. o., bolo právoplatne rozhodnuté trestným rozkazom vydaným Špecializovaným trestným súdom, pracovisko Banská Bystrica dňa 31.05.2023 v konaní pod sp. zn. 9T/13/2022) aby J. K., s. r. o., na tento účel zabezpečila časť finančných prostriedkov vo výške 15.000 Eur, ktorý s tým súhlasil, pričom V. A., s. r. o., prostredníctvom Ing. S. G., konateľky, následne dňa 05.08.2019 v čase o 08:12 h a opätovne v čase o 16:28 h telefonicky kontaktovala O. T., aby jej uvedené finančné prostriedky od spoločnosti J. K., s. r. o., odovzdal, pričom dňa 06.08.2019 v čase o 14:02 h telefonicky kontaktovala Mgr. R. T. /trestné stíhanie ktorej bolo uznesením č. k. VII/2 Gv 62/20/1000-10 z 20.05.2020 podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku zrušené/, ktorá na základe pokynu O. T. finančné prostriedky v sume 15.000 Eur následne v popoludňajších hodinách v obci Vrakúň odovzdala Ing. S. G., konateľke spoločnosti V. A., s. r. o., ktorá toho istého dňa v popoludňajších hodinách na osobnom stretnutí v hoteli Holiday Inn v Bratislave odovzdala C. T. finančné prostriedky v celkovej výške 50.000 Eur za vybavenie schválenia predmetnej žiadosti o NFP na PPA, pričom následne zo strany PPA bolo vydané rozhodnutie o schválení žiadosti o NFP a 21.11.2019 bola zo strany PPA podpísaná zmluva o poskytnutí NFP č. 164TT320003 v maximálnej sume 2.082.677,29 Eur.

Za to bol obžalovanej Ing. S. G. podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. j) Trestného zákona, v spojení s § 56 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona uložený peňažný trest vo výške 17.000 (sedemnásttisíc) eur s tým, že podľa § 57 ods. 3 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok a obžalovanej právnickej osobe V. A., s. r. o., podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 15 Zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb č. 91/2016 Z. z. uložený peňažný trest vo výške 17.000 (sedemnásttisíc) eur a podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona v spojení s § 18 Zákona o trestnej zodpovednosti právnických osôb č. 91/2016 Z. z. uložený trest zákazu prijímať pomoc a podporu poskytovanú z fondov Európskej únie na 3 (tri) roky.

Špecializovaný trestný súd svoje rozhodnutie odôvodnil v podstate nasledovne:

„Súd na základe dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní dospel k jednoznačnému záveru, že obžalovaná Ing. S. G. a rovnako tak obžalovaná právnická osoba V. A., s. r. o., sú priamo usvedčované zo žalovanej trestnej činnosti najmä výpoveďou svedka C. T. a tiež výpoveďou O. T., ktorý na hlavnom pojednávaní vypovedal už ako svedok, hoci pôvodne bol v tejto trestnej veci spoluobvineným a následne bol právoplatne odsúdený.

U svedka O. T. súd nezistil ani najmenší dôvod nejakej zisťnosti, či nekalej motivácie menovaného vypovedať proti obžalovaným. Svedok priznal prijatie pôžičky od Ing. G. v minulosti a priznal aj jej nesplatenie a nijako sa v tomto smere nevyhovárал a nevyvíňoval. Čo sa týka hodnovernosti výpovede svedka C. T. a jeho motivácie údajne vypovedať proti Ing. G. a V. A., súd z oboznámeného uznesenia ÚŠP GP SR, č. k. VII/3 Gv 15/21/1000-9 zo 6. apríla 2022, právoplatného 15. apríla 2022 (č. l. 544 - 563 p.v., zv. 3) zistil, že trestné stíhanie C. T. skutočne bolo podmiennečne zastavené s tým, že menovanému obvinenému bola určená skúšobná doba vo výmere 3 roky a zároveň mu bolo uložené, aby sa v skúšobnej dobe významnou mierou podieľal na objasňovaní trestnej činnosti a usvedčovaní páchatel'ov v trestných veciach, ktoré sú podrobne uvedené v bodoch 1 - 3 tohto uznesenia na stranách 7 - 8, pričom je zrejmé, že trestná vec obžalovanej Ing. S. G., ktorá je vedená na ÚŠP pod sp. zn. VII/2 Gv 147/20/1000, ktorá bola na polícii vedená pod ČVS: PPZ-197/NKA-ZA3-2020 nie je trestnou vecou, kde by sa mal C. T. podieľať na objasnení tejto trestnej činnosti a usvedčení jej páchatel'ov. Tým je dostatočne vyvrátený obhajobný argument obžalovaných o akejsi motivácii svedka usvedčovať Ing. G. a V. A. z trestnej činnosti a získať tak svojou výpoveďou proti menovaným obžalovaným benefit. Súd poukazuje na výpoveď svedka C. T. aj v tej časti, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že nevidí súvislosť medzi jeho pomocou pani Ing. G. a vyrovnaním dlhu jej otca, ktorý bol v rozhodnom čase už 3,5 roka mŕtvy a svedok si ani nespomenul na to, že by mu pani Ing. G. povedala, že jej otec má nejaký záväzok voči nemu. Už samotné zníženie tej čiastky za schválenie žiadosti o NFP na 100.000 eur svedok vnímal ako pomoc pani Ing. G., lebo mal naozaj dobrý vzťah s jej otcom. Aj z obsahu takéhoto vyjadrenia svedka T. pre súd vyplýva logický záver, že tento svedok nebol motivovaný vypovedať proti obžalovaným nepravdivo.

Súd na základe vykonaného dokazovania neuveril a ani nemohol uveriť obhajobnej verzii obžalovanej Ing. S. G. ako fyzickej osoby, ani ako konateľky za obžalovanú právnickú osobu V. A., s. r. o., keď na hlavnom pojednávaní vypovedala tak, že sa v prípravnom konaní priznala len z jediného dôvodu, a to z toho, že jej hrozilo väzobné stíhanie a mala doma osamotené maloleté dieťa.

Najmä však súd poukazuje na ešte významnejšiu skutočnosť, a to, že v čase výsluchu menovanej obvinenej, teda 16. apríla 2020 neexistovala žiadna skutočnosť, a to ani v teoretickej rovine, ktorá by mohla odôvodniť vzatie menovanej obvinenej do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), b) alebo c) Trestného poriadku. Takéto hodnotenie situácie bolo možné vykonať už v čase výsluchu menovanej obvinenej, teda 16. apríla 2020 z týchto dôvodov. Hneď 16. apríla 2020, teda aj v deň vznesenia obvinenia sa obvinená Ing. S.Ž. G. riadne dostavila na výsluch k vyšetrovateľovi. V žiadnom prípade teda nehrozil dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, že by obvinená ušla, alebo sa skrývala, aby sa tak vyhla trestnému stíhaniu, pričom jej totožnosť bola hneď od začiatku trestného stíhania známa. Rovnako tak mala stále bydlisko a obvinenej vôbec nehrozil vysoký trest. Keďže sa obvinená hneď pri prvom výsluchu priznala k trestnej činnosti a vcelku podrobne o trestnej činnosti vypovedala a zároveň usvedčovala aj spolupáchateľov, bolo evidentné, že neexistuje hrozba, a to ani len v teoretickej rovine, že by obvinená Ing. S. G. mohla pôsobiť na svedkov, alebo spoluobvinených, alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Všetky skôr uvedené dôvody sa v plnom rozsahu týkajú aj možnosti vziať obvinenú do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku v tom slova zmysle, že neexistovala hrozba tohto dôvodu väzby v prípade obvinenej Ing. S. G. ani len v teoretickej rovine. Nemala možnosť pokračovať v trestnej činnosti, pretože úplatok už poskytla a z vykonaného dokazovania už 16. apríla 2020 bolo celkom evidentné, že nemala byť doplatená ďalšia suma, ktorú by bolo možné považovať za 'doplatenie úplatku'. Súd ďalej zdôrazňuje ďalšiu významnú skutočnosť z hľadiska obhajobného tvrdenia obžalovanej Ing. S. G., že sa priznala údajne nechcene a údajne pod nátlakom hrozacej väzby. Pri výsluchu 16. apríla 2020, kedy sa obvinená Ing. S. G. v plnom rozsahu priznala, tak urobila v prítomnosti svojho zvoleného obhajcu. V osobe obhajcu obvinenej teda nešlo o nejakého narýchlo ustanoveného obhajcu a už vôbec nie o nejakého neskúseného, iba začínajúceho obhajcu. Obhajca obvinenej je skúsený, dlhoročný a erudovaný obhajca, ktorý často zastupuje obžalovaných v konaní aj pred Špecializovaným trestným súdom. Inak povedané,

pokiaľ by ktorýkoľvek policajt 'tlačil' na obvinenú, aby sa priznala a pokiaľ tak neurobí, bude vzatá do väzby, tak obhajca obvinenej by nepochybne ihneď zasiahol a nedovolil by takýto neprípustný nátlak na obvinenú. Z obsahu vyšetrovacieho spisu je prítomné zistiteľné, že výsluch obvinenej začal 16. apríla 2020 o 15:00 h (č. l. 66 vyšetrovacieho spisu) a výsluch bol ukončený v ten istý deň až o 19:10 h, teda po štyroch hodinách. V samom závere zápisnice o výsluchu, je uvedený text: 'Zápisnica bola skončená, nahlas diktovaná a po prečítaní na znak súhlasu s jej obsahom a s priebehom úkonu podpísaná 16. apríla 2020 v čase o 19:10 h.' Zápisnicu podpísala obvinená Ing. S. G. aj jej obhajca.

Obvinená Ing. G. od času prvej výpovede, pri druhej výpovedi s odstupom až troch mesiacov nezmenila svoju výpoveď, nepožiadala o opätovný výsluch, na ktorom by mala možnosť v prítomnosti zvoleného obhajcu zmeniť svoju pôvodnú výpoveď a vysvetliť túto zmenu, ba čo viac, obvinená Ing. G. ako fyzická osoba a aj ako konateľka spoločnosti V. A. uzavrela s prokurátorom ÚŠP GP SR dohodu o vine a treste, a to v prítomnosti zvoleného obhajcu (!), kedy v podstate najneskôr mala reálnu možnosť 'nesúhlasiť' s priznanou vinou a mohla svoj postoj vysvetliť, čo neurobila a následne v podstate nijakým spôsobom nevysvetlila, prečo vlastne uzavrela dohodu o vine a treste s prokurátorom, keď je nevinná. Zároveň nepredložila súdu nejaké podanie na inšpekciu ministra vnútra na prešetrenie údajného nátlaku policajtov na jej osobu ako má vypovedať pred vyšetrovateľom. Z uvedených skutočností potom vyplýva jediný logický záver, že obvinená Ing. S. G. nebola nikým nútená k tomu, ako má vypovedať, nebola nútená k tomu, že sa má priznať a dokonca usvedčovať aj spoluobvinených a od samotného začatia jej výsluchu a od vznesenia obvinenia mala pri sebe obhajcu, ktorého si sama zvolila, teda mu dôverovala, ktorý tak mohol od začiatku chrániť oprávnené záujmy a práva obvinenej. V prípade akéhokoľvek porušenia nič nebránilo ani obvinenej, ani jej obhajcovi v tom, aby bolo do zápisnice o výsluchu obvinenej uvedené, že táto bola nútená k výpovedi, či dokonca k tomu, ako má vypovedať, ale nič také sa v texte zápisnice o výsluchu obvinenej nenachádza.

Súd neuveril ani tej časti výpovede už obžalovanej Ing. S. G. ako fyzickej osoby, ani ako konateľky za obžalovanú právnickú osobu V. A., s. r. o., kde tvrdila, že išlo pri odovzdaní peňazí o vrátenie dlhu, ktorý dlh mal jej otec E. voči pánovi T., a to vo výške 53.000 Eur. Už v r. 2018 sa obžalovaná spojila s pánom T., aby vyriešila splatenie dlhu, pánovi T. povedala, že dlh za nebohého otca vyrovná, keďže jej pán T. potvrdil existenciu dlhu. Svedok C. T. vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní presvedčivo vysvetlil podstatné skutkové okolnosti, a to, že finančné prostriedky, ktoré požadoval a ktoré následne od Ing. S. G. aj prijal, boli výlučne odplatom za to, že prostredníctvom svojich kontaktov a stykov jej zabezpečil úspešnosť podanej žiadosti o NFP na PPA. Na výpoveď svedka T. bezprostredne nadväzuje obsah výpovede svedka O. T. tým, že druhý menovaný svedok potvrdil, že obžalovaná Ing. S.Ž. G. mu povedala, že za finančnú odplatu je možné zabezpečiť úspešnosť žiadosti o NFP na PPA a z tohto dôvodu svedok T. prikázal svojej manželke odovzdať sumu 15.000 eur obžalovanej Ing. G.. Svedok T. potvrdil, že touto sumou nebol splatený jeho dlh voči Ing. G., či aspoň podstatná časť jeho dlhu - pôžičky.

Súd mohol na základe skôr uvedených skutočností konštatovať, že vykonaným dokazovaním nezistil skutočností, ktoré by nejakým, dokonca podstatným spôsobom spochybnil vieročnosť a pravdovravnosť svedkov O. T. a C. T. a na výpovede týchto svedkov bezprostredne nadväzujúce obsahy telefonických rozhovorov či SMS správ medzi zúčastnenými osobami. Na dôkazmi zistenom skutkovom základe potom uznal vinu obidvoch obžalovaných - Ing. S. G. a právnickej osoby V. A., s. r. o., podľa podanej obžaloby čo sa týka skutkov aj právnej kvalifikácie. Tie dôkazy, ktoré preukazujú vinu obžalovanej Ing. S. G. ako fyzickej osoby v plnom rozsahu vecne aj logicky usvedčujú tiež obžalovanú právnickú osobu V. A., pretože obžalovaná Ing. G. konala ako jediný štatutárny zástupca tejto právnickej osoby za túto spoločnosť, preto všetky podstatné skutočnosti, ktoré sa týkajú fyzickej osoby sa vzťahujú a preukazujú trestnú zodpovednosť uvedenej právnickej osoby.“

Záverom svojho odôvodnenia sa Špecializovaný trestný súd konkrétne vyjadril k úvahám ohľadom ukladania trestov.

Proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu podala obžalovaná Ing. S. G. a obžalovaná právnická osoba V. A., s. r. o., odvolanie, a to do všetkých výrokov rozsudku. Následne obžalovaná Ing. S. G. odôvodnila v podstate obsahovo identicky svoje odvolanie za fyzickú osobu ako aj odvolanie za obžalovanú právnickú osobu V. A., s. r. o. V odôvodnení argumentovala takto:

„Z vykonaného dokazovania v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní nebolo preukázané, že žalovaného skutku sa dopustila obžalovaná Ing. S. G. ako aj spoločnosť V. A., s. r. o.. Obžalovaná Ing. S. G., konateľka spoločnosti V. A., s. r. o., v predmetnej trestnej veci vypovedala ako v prípravnom konaní tak aj na hlavnom pojednávaní. Obhajoba je toho názoru, že obžalovaná vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní logickým spôsobom vysvetlila skutočnosti vo vzťahu k obsahu jej výpovedi z prípravného konania. Obžalovaná Ing. S. G. vysvetlila prečo sa obsah jej výpovede z prípravného konania líšil od jej výpovede na hlavnom pojednávaní a prečo sa v prípravnom konaní vo svojej výpovedi musela k okolnostiam uvedeným v uznesení o vznesení obvinenia vyjadriť tak ako vypovedala a prečo sa k týmto skutočnostiam kladeným jej za vinu v skutkovej vete uznesenia o vznesení obvinenia musela z časti priznať. Obžalovaná Ing. S. G. vysvetlila, že v prípravnom konaní vypovedala tak ako vypovedala, pretože po jej zadržení príslušníkmi NAKA bol na ňu vyvíjaný nátlak v tom smere, že pokiaľ sa ku skutku nedozná, tak bude v tejto veci väzobne stíhaná, pričom v tom čase mala doma nezaopatrené dieťa, o ktoré bolo potrebné sa starať, a preto tomuto nátlaku podľahla a vypovedala tak ako vypovedala. Obžalovaná Ing. S. G. aj napriek ňou popísanému nátlaku zo strany OČTK vo svojej výpovedi v procesnom postavení obvinenej v prípravnom konaní priamo uvádzala skutočnosti tak ako aj na hlavnom pojednávaní, a to, že medzi pánom T. a jej nebohým otcom pánom E. existovala zmluva o pôžičke, na základe ktorej bol otec obžalovanej dlžný finančné prostriedky pánovi T. a ona sa v podstate snažila pánovi T. tieto finančné prostriedky vrátiť, pričom tak ako uvádza obžalovaná vo svojom výsluchu v procesnom postavení obvinenej, tak jej pán T. povedal pri osobnom stretnutí, že takto je dlžoba jej otca zmazaná. Pravdivosť výpovede obžalovanej Ing. S. G. vo vzťahu k existencii dlhu jej otca vo vzťahu k svedkovi pánovi T. je preukázaná aj samotnou výpoveďou svedka T. na hlavnom pojednávaní, kde výslovne uviedol, že podpis na uznaní dlhu je jeho a ďalej vyslovil len predpoklad, že tento dlh bol vyrovnaný. Z týchto skutočností vyplýva, že dlh o ktorom vypovedala obžalovaná existoval. Taktiež je potrebné uviesť, že dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní bola preukázaná aj existencia pôžičky medzi obžalovanou Ing. S. G. a svedkom T., čo potvrdil na hlavnom pojednávaní aj samotný svedok T.. Aj táto skutočnosť podľa názoru obhajoby preukazuje pravdivosť výpovede obžalovanej na hlavnom pojednávaní. Je tiež v neposlednom rade potrebné uviesť, že ani z listinných dôkazov zabezpečených vo vyšetrovacom spise, a to najmä z prepisov odposluchov telefonických rozhovorov, na ktoré hlavne poukazovala prokuratúra nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by preukazovali vinu obžalovanej Ing. S. G. a spoločnosti V. A., s. r. o., resp. skutkové okolnosti uvedené v skutkovej vete napadnutého rozsudku. V odposluchoch telefonických rozhovorov neodznali žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali vinu obžalovanej Ing. S. G. a obžalovanej spoločnosti V. A., s. r. o.. Taktiež je potrebné sa vyjadriť k motivácii svedka T. vo vzťahu k jeho svedectvu v predmetnej trestnej veci, kde z trestnej činnosti usvedčoval seba ako aj iných obžalovaných. Prokuratúra do súdneho spisu predložila uznesenie zo 6. apríla 2022 ktorým podľa § 218 odsek 1 Trestného poriadku podmienčne zastavila trestné stíhanie obvineného Ing. C. T.. Prokuratúra predloženým uznesením chcela presvedčiť súd a obhajobu o tom, že svedok T. nebol povinný v podstate nejakým spôsobom sa podieľať na usvedčení páchatel'ov v tejto prejednávanej trestnej veci, a že tak konal dobrovoľne. Tu je však potrebné uviesť, že prejednávaná trestná vec je v predložennom uznesení prokuratúry vedená pod bodom 10, z čoho vyplýva, že síce nemal v prejednávanej veci uloženú povinnosť významnou mierou sa podieľať na objasňovaní trestnej činnosti a usvedčovaní jej páchatel'ov, ale v rámci tohto uznesenia mu bolo podmienčne zastavené trestné stíhanie aj práve v tejto veci, takže mal motiváciu spolupracovať s prokuratúrou a uvádzať skutočnosti, ktoré nie sú podľa vyjadrenia obžalovanej založené na pravde.“

V doplnení odvolania doručeného najvyššiemu súdu 16.9.2025 vysvetlila, že v prípravnom konaní sa priznala k trestnej činnosti len preto, že bola zadržaná a mala obavu o svoje deti, že sa k nim už nevráti (viac ich neuvidí). Po porade so svojim obhajcom pristúpila na uzavretie dohody o vine a treste (v snahe zachrániť svoje deti). Neskôr si ale uvedomila, že pred súdom nemusí klamať a tak na súde hovorila pravdu. Zároveň spochybnila tvrdenia svedka T., ktorý podľa nej klame a tak jeho výpoveď posúdila ako nehodnovernú. Taktiež uviedla: „Pokiaľ sa jedná o telefonické odposluchy ja priznávam, že som klamala pánovi O. T. a že to vyzeralo skôr ako úplatok, ale inú možnosť som nemala, keď môj otec zomrel a pán T. využil túto situáciu na to, aby mi pôžičku nevrátil, lebo len môj otec vedel naňho vplývať, lebo jeho rešpektoval. Avšak ani tieto telefonické rozhovory nemôžu svedčiť o tom, že som sa dopustila korupčného správania“.

Obžalovaná navrhla, aby si najvyšší súd zadovážil spis Špecializovaného trestného súdu sp. zn.

9T/13/2022 ohľadom tam vykonaného vylúču svedka O. T., „... ktorý vypovedal, že v skutočnosti sa nejednalo o korupciu, ale použila som na neho leš, aby mi vrátil finančné prostriedky ...“ a taktiež „aby si zadovážil všetky trestné spisy kde je pán T. trestne stíhaný resp. kde vystupuje ako svedok a z toho konajúci súd zistí ako vývojom času sa menili jeho výpovede a ako sa ukazovalo, že pán T. jednoznačne klame a vypovedá v prospech seba“.

Obžalovaná navrhla aby Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

+ + +

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého rozsudku ako i správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Mal pritom na zreteli aj povinnosť prihliadnuť na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku a zistil, že odvolanie obžalovanej Ing. S. G. ani odvolanie obžalovanej právnickej osoby V. A., s. r. o., nie je dôvodné.

Špecializovaný trestný súd v rámci procesného postupu rešpektoval a dodržal základné zásady trestného konania uvedené v ustanovení § 2 Trestného poriadku, a to najmä zásady zákonného procesu (§ 2 ods. 7 Trestného poriadku), práva na obhajobu (§ 2 ods. 9 Trestného poriadku), náležitého zistenia skutkového stavu veci (§ 2 ods. 10 Trestného poriadku), voľného hodnotenia dôkazov (§ 2 ods. 12 Trestného poriadku), ako aj zásady rovnosti strán (kontradiktórnosti) tak, ako je táto obsiahnutá v § 2 ods. 14 Trestného poriadku. Špecializovaný trestný súd tak dospel k vyhlásenému rozsudku po bezchybnom procesnom postupe a v súlade so všetkými procesnými ustanoveniami, ktoré tento proces upravujú. V odôvodnení svojho rozsudku dostatočne presvedčivo a zrozumiteľne vysvetlil, resp. výstižným spôsobom opísal úvahy, na podklade ktorých ustálil skutkový a právny základ, vedúci k prijatiu záveru o uznaní obžalovanej Ing. S. G. a obžalovanej právnickej osoby V. A., s. r. o., za vinnú zo spáchania skutku tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku Špecializovaného trestného súdu.

Najvyšší súd konštatuje, že Špecializovaný trestný súd vyhodnotil vykonané dôkazy súhrne logickým a zároveň aj presvedčivo odôvodneným spôsobom, keď tomuto hodnoteniu z hľadiska pravidiel § 2 ods. 12 Trestného poriadku nemožno nič vytknúť. Hodnotenie dôkazov Špecializovaného trestného súdu neodporuje základným princípom logického myslenia.

Skutočnosť, že obžalovaná sa nestotožňuje so skutkovými a z toho vyplývajúcimi právnymi závermi Špecializovaného trestného súdu, nemôže sama o sebe viesť najvyšší súd k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti záverov vyslovených Špecializovaným trestným súdom. Je tomu tak predovšetkým z dôvodu, že právo na spravodlivý proces automaticky nepredstavuje právo strany v konaní, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, návrhmi a hodnotením dôkazov. Právo na spravodlivý proces neznamena právo na to, aby bola strana konania pred všeobecným súdom „úspešná“ - teda, aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi. Súd neporuší žiadne právo strany v konaní, ak si neosvojí ňou navrhnutý spôsob hodnotenia vykonaných dôkazov a ak sa neriadi jej výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov (napríklad III. ÚS 339/2008, II. ÚS 197/2007, II. ÚS 78/2005, V. ÚS 252/2004 a i.).

Obžalovaná vo svojom odvolaní popiera spáchanie skutku, ktorý je jej ako fyzickej osobe, ako aj obžalovanej právnickej osobe, kladený za vinu. Tvrdí, že finančné prostriedky sa v podstate snažila vrátiť pánovi T. vzhľadom na existenciu dlhu jej otca, pričom T. ju dosť „nevyberaným spôsobom urgoval“ ohľadom splatenia pôžičky, pričom „bol neoblomný a povedal mi, že ak mu peniaze nevrátim, tak nájde spôsob ako tieto peniaze odo mňa dostane“ (č. l. 763). Taktiež tvrdí, že vykonanými dôkazmi bola preukázaná aj existencia pôžičky medzi ňou a svedkom T., ktorého musela oklamať aby jej peniaze vrátil (č. l. 780) a napokon namietla, že ani z odposluchov telefonických rozhovorov nevyplyvajú žiadne skutočnosti preukazujúce vinu jej ako fyzickej osoby ani obžalovanej právnickej osoby.

Súd prvého stupňa správne a logicky vyhodnotil, posúdil a vysvetlil, že hoci svedok C. T. potvrdil svoj podpis na uznaní dlhu, zároveň uviedol, že tento dlh bol uhradený a nesúvisel s finančnými prostriedkami, ktoré sú predmetom prejednávanej veci. Takisto je pravda, ako uvádza obžalovaná, že svedok T. potvrdil existenciu pôžičky od obžalovanej, táto však taktiež nebola dôvodom poskytnutia peňažných prostriedkov obžalovanej. Najvyšší súd v zhode so Špecializovaným trestným súdom konštatuje, že tvrdenia obžalovanej nevyvracajú skutočnosť, že trestný čin spáchala tak, ako je uvedené v skutkovej vete rozsudku prvostupňového súdu.

Súd prvého stupňa správne a v súlade so zákonom vyhodnotil dôkazy nielen jednotlivo ale i v súhrne. Práve hodnotenie dôležitých dôkazov, vrátane výsluchov svedkov a prepisov odposluchov telefonických rozhovorov vo vzájomných súvislostiach potvrdilo opodstatnenosť obžaloby, predostrelo a vysvetlilo čo, kde a ako bolo obžalovanou spáchané.

K podstatným a dôležitým obhajobným argumentom, ktoré obžalovaná zopakovala aj v odvolaní, sa zrozumiteľným, jasným a vyčerpávajúcim spôsobom vyjadril už súd prvého stupňa (strany 11 - 16), a preto odvolací súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku Špecializovaného trestného súdu, z ktorého závermi sa najvyšší súd plne stotožnil a len stručne dodáva.

Najvyšší súd s ohľadom na existujúcu dôkaznú situáciu nepovažoval návrh obžalovanej na doplnenie dokazovania zabezpečením si spisov z iných konaní v iných trestných veciach, aby sa tak oboznámil s výpoveďami svedkov T. a T. práve v týchto iných veciach za náležitý a nevyhnutný nielen preto, že neexistuje žiadna zákonná, procesná možnosť „konfrontovať“ výpoveď svedka v tejto veci s jeho výpoveďou v inej veci ale hlavne preto, že tvrdenia menovaných svedkov v predmetnej veci považuje za vierohodné a pravdivé.

Svedok O. T. na hlavnom pojednávaní konanom 18.9.2023 (č. l. 536 - 538) okrem iného uviedol „Nie ja som odovzdal úplatok, ale ja som dal pokyn, aby moja manželka dala pani G. úplatok, a to 15.000 Eur“. Pokiaľ obžalovaná tvrdí, že svedok T. jej dal 15.000 Eur ako vrátenie pôžičky, na to svedok na hlavnom pojednávaní uviedol: „Nie, ešte nemáme medzi sebou s Ing. G. tieto veci uzavreté, teda som jej nevrátil tých požičaných 20 tisíc Eur“ a na otázku samotnej obžalovanej uviedol: „Áno stále dlžím peniaze Ing. G.“. Najvyšší súd chápe, že takéto vyjadrenia nie sú pre obžalovanú príliš priaznivé pri konštrukcii obhajoby akú zvolila, ale najvyšší súd nemá ani ten najmenší dôvod neveriť tvrdeniam tohto svedka, ktorého vyjadrenia považuje nielen za úprimné ale aj pravdivé.

Čo sa týka výpovede svedka Ing. C. T. na hlavnom pojednávaní konanom 18.9.2023 (č. l. 539 - 542) tak táto je veľavravná. „S určitosťou viem povedať, že som sa s pani G. na našich príležitostných stretnutiach nebavil o nejakých dlžobách a smrť pána E. bola pre mňa nečakaná a vôbec si nespomínam na to, že by mi on niečo dlhoval a tých 53.000 Eur podľa mňa je uzavretá záležitosť a nemám pocit, že by som tento dlh spájal so skutočnosťami, o ktorých som na dnešnom hlavnom pojednávaní vypovedal“. Samozrejme menovaný svedok opísal okolnosti prípadu aj takýmito vyjadreniami „Môj prvotný návrh úplatku ...“, „... projekt bude schválený a má priniesť finančné prostriedky na toto stretnutie ...“. Aj výpoveď svedka Ing T. považuje najvyšší súd za úprimnú a pravdivú, vyvracajúcu tvrdenia obžalovanej.

Špecializovaný trestný súd sa náležite vysporiadal s osobou svedka O. T. a taktiež podrobne a presvedčivo vysvetlil, prečo pokladal výpoveď svedka C. T., ktorú objektivizoval v plnej miere, za pravdivú. Aj najvyšší súd pokladal za nevierohodné tvrdenie obžalovanej, že skutočným dôvodom odovzdania peňažných prostriedkov bolo vyrovnanie dlhu obžalovanej za jej otca. V tomto ohľade je jej obhajoba presvedčivo vyvrátená na strane 14 až 15 rozsudku Špecializovaného trestného súdu. Prvostupňový súd sa náležite vysporiadal aj s tvrdením obhajoby o motivácii svedka C. T., keď správne vysvetlil, že v jeho prípade nešlo o povinnosť podieľať sa na objasňovaní trestnej veci obžalovanej Ing. G. (strana 11). K tomu najvyšší súd dopĺňa nasledovné:

Všeobecne platí, že len samotná skutočnosť, že ide o výpoveď osoby s uvedeným statusom (teda

presnejšie osoby podozrivej z účasti na trestnej činnosti, vo vzťahu ku ktorej vypovedá, alebo z inej trestnej činnosti), ktorá za poskytnutie svojej výpovede získa, resp. má sľúbené od štátu určité výhody, túto z okruhu použiteľných dôkazov nijako nediskvalifikuje (t. j. ide o zákonný dôkaz). Treba pritom podotknúť, že vo všeobecnosti otázka posúdenia zákonnosti či prípustnosti toho ktorého dôkazu je v zásade vždy plne v rukách vnútroštátnych súdov. ESLP potom (na poli čl. 6 ods. 1 dohovoru) v podstate „iba“ skúma, či konanie ako celok, vrátane spôsobu vykonávania dôkazov, bolo spravodlivé, keď známa je aj jeho téza, že samotná dielčia nezákonnosť nemusí nevyhnutne znamenať nespravodlivosť konania ako celku.

Výpoveď tzv. kajúcnika je teda zákonným dôkazom, ktorý podlieha voľnému hodnoteniu dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Trestného poriadku. Zo zásady voľného hodnotenia dôkazov vyplýva, že nie je zákonom predpísané, akým spôsobom (akým dôkazom, resp. dôkazmi) musí byť určitá okolnosť dokázaná (pokiaľ ide o druh alebo počet potrebných dôkazov). Rozhodujúca je konkrétna dôkazná situácia. Žiadnym dôkazom teda nie je súd pri posudzovaní určitej skutkovej okolnosti viazaný, zároveň však žiaden zo zákonom súladných dôkazov nie je v tomto smere ako podklad pre rozhodnutie vylúčený.

Z judikatúry najvyššieho súdu, v tejto súvislosti taktiež napr. z rozhodnutí sp. zn. 2To/9/2014, z 26. novembra 2014, sp. zn. 1TdoV/4/2018, z 22. augusta 2018 sp. zn. 2TdoV/7/2017, zo 7. septembra 2020, vyplýva, že v zásade neplatí ani téza, že na základe výpovede svedka „kajúcnika“ nemôže byť uznaná vina, resp. môže byť uznaná len vtedy, ak je ohľadom určitej okolnosti táto výpoveď potvrdená inými výpoveďami alebo inými dôkazmi.

Z rozhodovacej činnosti ESLP možno tiež vyvodiť, že použitie výpovede osoby, ktorá výmenou za ňu získa beztrestnosť vo vlastnej veci, nižší trest alebo iné výhody, samo osebe nie je postačujúce na to, aby bolo konanie považované za nespravodlivé, ale je potrebné vždy zvažovať konkrétne okolnosti každého prípadu. Osobitne dôležité sú v tomto smere také faktory, ako dôkazná hodnota/váha výpovede, či procesné záruky a práva obhajoby. Inak povedané, významné je to, či bol v rámci trestného konania uplatnený postup umožňujúci preskúmať spoľahlivosť výpovede dotknutej osoby a či obhajoba dostala dostatočnú príležitosť predmetnú výpoveď spochybníť s tým, že jej prípadné námietky musia vnútroštátne súdy zohľadniť.

Ako už bolo uvedené vyššie, ide o zákonný (použiteľný) dôkaz, avšak s tým špecifikom (prihliadajúc o. i. na závery ESLP), že je potrebné veľmi obozretne (podstatne dôslednejšie ako v prípade iných dôkazov vzhľadom na zvýšené riziko účelovosti) pristupovať k posúdeniu jeho hodnovernosti, a to predovšetkým tak s prihliadnutím na možné ovplyvnenie (mieru ovplyvnenia) osobných motivácií dotknutej osoby vypovedať tak, ako vypovedá, ako aj vzhľadom na iné vo veci vykonané dôkazy (a súladnosť s nimi). Zmieňované dôsledné posudzovanie, overovanie a preverovanie je potom obzvlášť dôležité, ak ide v predmetnom prípade o jediný priamy alebo rozhodujúci dôkaz vo veci.

Čo sa týka motivácie osoby spolupracovať na odhalení (závažnej) trestnej činnosti a/alebo na zistení a usvedčení ich páchatel'ov, tu je konkrétne potrebné sa snažiť preveriť, či výpoveď dotknutej osoby nie je (celkovo alebo v časti) nepravdivá s cieľom napr. získať čo najväčšie „benefity“ pre seba, resp. dostať seba do „lepšieho svetla“, pokiaľ ide o účasť na stíhanej trestnej činnosti (možnosť prenesenia či rozloženia svojej viny na iné osoby), príp. či nie je učená z osobnej pomsty. Predmetné preverovanie zahŕňa potom aj prihliadnutie na zvolený procesný postup voči dotknutému, a teda jemu poskytnuté či sľúbené výhody v jeho vlastnej trestnej veci (veciach), ktorá môže byť napokon aj iná od tej, v ktorej poskytuje usvedčujúcu výpoveď. Ak nie sú zmieňované výhody súdu v čase rozhodnutia známe, musí tento pri posudzovaní vierohodnosti výpovede kajúcnika „počítat“ s tou najpriaznivejšou do úvahy v zmysle zákona prichádzajúcou možnosťou „odmeny“.

ESLP vo svojej judikatúre (napr. rozsudok vo veci Erdem vs. Nemecko, č. 38321/99, z 9. 12. 1999, rozsudok vo veci Mambro a Fioravanti vs. Taliansko, č. 33995/96, z 9. 9. 1998, rozsudok vo veci Habran a Dalem vs. Belgicko, č. 43000/11 a č. 49380/11, zo 17. 1. 2017) pripúšťa možnosť výpovede

spolupracujúceho svedka ako vo významnej miere usvedčujúceho dôkazu, ale obligatórnou povinnosťou v týchto prípadoch je vykonanie takéhoto dôkazu v kontradiktórnom konaní. V tomto smere je potrebné predovšetkým skúmať použitie tzv. vyvažujúcich opatrení, ktorými sú zabezpečenie možnosti obhajobe klásť spolupracujúcemu obvinenému otázky; nutnosť podpory jeho výpovede aj prostredníctvom iných dôkazov; zváženie rizika prípadnej tendenčnosti výpovede takéhoto svedka priamo samotným súdmi (III. ÚS 343/2022-43).

Uvedené vyvažujúce opatrenia rozobral ESLP aj v rozsudku vo veci Xenofontos a ďalší vs. Cyprus (rozsudok z 25. októbra 2022, č. 68725/16, 74339/16 a 74359/16), v ktorom sumarizoval faktory, ktoré pri hodnotení vplyvu výpovede spolupracujúceho svedka na spravodlivosť konania zohľadňuje. Konkrétne poukázal na tieto aspekty:

- obhajoba poznala totožnosť svedka (Habran a Dalem vs. Belgicko);
- obhajoba vedela o existencii dohody s obžalobou (X vs. Spojené kráľovstvo, č. 7306/75, rozhodnutie Komisie zo 6. októbra 1976);
- vnútroštátny súd preskúmal dohodu (Adamčo vs. Slovensko, z 12. novembra 2019, rozsudok vo veci č. 45084/14, § 70);
- vnútroštátny súd venoval pozornosť všetkým možným výhodám, ktoré svedok získal (tamtiež, §§ 65 - 66);
- dohoda bola preskúmaná na súdnom konaní (X vs. Spojené kráľovstvo);
- obhajoba mala možnosť svedka preveriť (Cornelis vs. Holandsko, z 25. mája 2014, rozsudok vo veci č. 994/03,);
- vnútroštátny súd si bol vedomý úskali spoliehania sa na výpoveď spolupáchateľa (tamtiež);
- vnútroštátny súd pristupoval k výpovedi opatrne (Vérhoek vs. Holandsko, z 27. januára 2004, rozsudok vo veci č. 54445/00,);
- vnútroštátny súd podrobne vysvetlil, prečo uveril svedkovi (tamtiež);
- existovali neporušené potvrdzujúce dôkazy (Habran a Dalem, § 105).

Vo vzťahu k posudzovanej veci je potrebné najskôr konštatovať, že z obsahu spisového materiálu vyplýva, že hoci pri prvom výsluchu v procesnom postavení obvineného z 1. apríla 2020 C. T. využil svoje právo a odmietol vypovedať, pri ďalšom výsluchu 22. apríla 2020 už opísal všetky rozhodné skutočnosti, teda v krátkom (bezprostrednom) časovom rámci po vznesení obvinenia proti jeho osobe. O podmienечnom zastavení jeho trestného stíhania následne rozhodol prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry SR uznesením zo 6. apríla 2022, ktoré nadobudlo právoplatnosť 15. apríla 2022. Zo spisu teda nevyplýva, že by C. T. vypovedal v dôsledku vopred prisľúbených výhod. Naopak, k relevantným skutočnostiam sa vyjadril z vlastnej vôle, ešte pred rozhodnutím o podmienечnom zastavení trestného stíhania. V daných súvislostiach tak nemožno hovoriť o motivácii či povinnosti podieľať sa na objasňovaní trestnej činnosti obžalovanej.

Zároveň je potrebné zdôrazniť, že obhajoba poznala totožnosť tohto svedka a mala informácie o podmienечnom zastavení jeho trestného stíhania. Z hľadiska zabezpečenia obhajobných práv dáva najvyšší súd do pozornosti i to, že obhajoba mala možnosť obsah výpovede tohto svedka v priebehu konania spochybníť. Obhajobe bolo umožnené vykonať výsluch dotknutého svedka na hlavnom pojednávaní konanom 18. septembra 2023, na ktorom mala možnosť klásť mu (doplňujúce) otázky, napadnúť jeho tvrdenia a tiež mala možnosť vyjadriť sa k jeho výpovedi (č. l. 539 - 542).

Je teda zrejmé, že postup orgánov činných v trestnom konaní a následne konajúcich súdov nemožno považovať a priori za defektný prvok oslabujúci hodnotu dôkaznej situácie, ku ktorej sa súdy s pomocou takýchto výpovedí dopracovali. Tak, ako to vyplýva z judikatúry ESLP, ale napokon aj z relevantných ustanovení Trestného poriadku (zásada náležitého zistenia skutkového stavu a zásada voľného hodnotenia dôkazov) v záujme vylúčenia potenciálneho nebezpečenstva účelových, nepravdivých výpovedí je povinnosťou súdu vykonať dôslednú previerku hodnovernosti, a teda kvality takto podaných svedectiev, ktorej prípadné zanedbanie by mohlo signalizovať porušenie garancií spravodlivého procesu.

Úlohou súdu je napokon posúdiť, či svedkom poskytnutá výpoveď nebola motivovaná len snahou o

dosiahnutie benefitov v rámci trestného konania, čo vo svojich dôsledkoch znamená nevyhnutne posúdenie jej pravdivosti aj prostredníctvom iných podporných dôkazov. Je nevyhnutné zdôrazniť, že z odôvodnenia prvostupňového súdu vyplýva, že tento sa dostatočne zaoberal otázkou posúdenia hodnovernosti svedka Ing. C. T. a tiež vyhodnocovaním pravdivosti jeho jednotlivých tvrdení. Na tomto mieste najvyšší súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v časti zachytávajúcej úvahy súvisiace s hodnotením hodnovernosti výpovede svedka (str. 11, 15 a 16 rozsudku).

Zohľadniac okolnosti posudzovanej veci a prihliadajúc na judikatúru ústavného súdu i Európskeho súdu pre ľudské práva sú kľúčové závery, že (i) obhajoba poznala totožnosť svedka; (ii) ako vyplýva z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu, tento svedok od počiatku vypovedal bez podstatných rozporov, pričom jeho výpoveď, pokiaľ ide o priebeh a ďalšie okolnosti jednotlivých skutkov, potvrdzujú aj ďalšie dôkazy; (iii) obhajoba mala možnosť obsah výpovede tohto svedka v priebehu konania spochybniť, keďže jej bolo umožnené vykonať jeho výsluch, mala možnosť klásť mu (doplňujúce) otázky, napadnúť jeho tvrdenia a tiež mala možnosť vyjadriť sa k jeho výpovedi.

Prvostupňový súd sa týmto kľúčovým okolnostiam dostatočne venoval. Súd presvedčivo objasnil priebeh skutku a dostatočne zhodnotil aj ďalšie dôkazy. Inak povedané, potrebnú mieru istoty o spáchaní skutku, ktorý bol predmetom obžaloby v tejto veci, súd nenadobudol iba zo svedeckej výpovede menovaného svedka, ale aj na základe ďalších zhromaždených dôkazov (napr. výsluch svedka T., prepisy odposluchov telefonických rozhovorov, listinné dôkazy, ale i prvotných výpovedí samotnej obžalovanej), ktoré pravdivosť výpovedí tohto svedka potvrdili.

Výkonaným dokazovaním má aj najvyšší súd rovnako ako Špecializovaný trestný súd za to, že obžalovaná ako fyzická osoba, tak aj obžalovaná ako právnická osoba naplnili zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2020.

Podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona účinného v čase, keď bol čin spáchaný. Ak v čase medzi spáchaním činu a vynesením rozsudku nadobudnú účinnosť viaceré zákony, trestnosť činu sa posudzuje a trest sa ukladá podľa zákona, ktorý je pre páchatel'a priaznivejší.

V čase spáchania skutku Trestný zákon za trestný čin nepriamej korupcie podľa § 336 ods. 2 ustanovoval trest odňatia slobody až na dva roky. V súčasnosti účinné znenie tohto ustanovenia však trestnú sadzbu zvyšuje až na štyri roky. Vzhľadom na § 2 ods. 1 Trestného poriadku, nebolo možné postupovať podľa novej právnej úpravy, pretože tá nie je pre obžalovanú priaznivejšia. Z tohto dôvodu nebolo potrebné ani meniť právnu vetu rozsudku tak, aby zodpovedala aktuálne platnému zneniu skutkovej podstaty daného trestného činu.

Špecializovaný trestný súd správne postupoval aj pri úvahách o druhu trestu a jeho výmery, ktorý zodpovedá ustanoveniam Trestného zákona, a preto v plnej miere odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, týkajúceho sa tejto časti rozhodnutia (strany 18 - 19).

Najvyšší súd len dodáva, že odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov prvostupňového rozhodnutia, ktoré sa preskúmava v odvolacom konaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na to, že v dvojínštanchom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a preto je nadbytočné, aby odvolací súd opakoval vo svojom rozhodnutí správne skutkové a právne závery súdu prvého stupňa.

Riadiac sa uvedeným rozhodol najvyšší súd tak, ako je vyjadrené vo výrokovej časti tohto uznesenia. Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.